

تغییرات برخی فاکتورهای خونی در طی دوره‌های گرسنگی *(Acipenser baeri)* کوتاه مدت در بچه تاس‌ماهیان سیبری

وحید مرشدی^{*}، پریتا کوچنین^۲، محمود بهمنی^۳، محمدعلی یزدانی^۴، حمیدرضا پورعلی^۵، قاسم عشوری^۶

- ۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد شیلات، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرم‌شهر، استان خوزستان، خرم‌شهر، پست الکترونیکی: V.morshedi@gmail.com
- ۲- دانشیار گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرم‌شهر، استان خوزستان، خرم‌شهر، پست الکترونیکی: PKochanian@gmail.com
- ۳- دانشیار پژوهشی، استیتو تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری، استان گیلان، رشت، پست الکترونیکی: mahmoudbahmani@gmail.com
- ۴- استادیار پژوهشی، استیتو تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری، استان گیلان، رشت، پست الکترونیکی: myazdanisadat@yahoo.com
- ۵- مریم پژوهشی، استیتو تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری، استان گیلان، رشت، پست الکترونیکی: Pourali-882@yahoo.com
- ۶- دانش آموخته کارشناسی ارشد شیلات، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرم‌شهر، استان خوزستان، خرم‌شهر، پست الکترونیکی: ashuri.gh@gmail.com

تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۴۰۰ * نویسنده مسؤول تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۴۰۰

© نشریه علمی - پژوهشی اقیانوس‌شناسی ۱۳۹۰، تمامی حقوق این اثر متعلق به نشریه اقیانوس‌شناسی است.

چکیده

در این مطالعه اثرات زمان‌های مختلف گرسنگی بر روی فاکتورهای خونی شامل هموگلوبین (Hb)، هماتوکریت (Ht)، تعداد گلبول‌های قرمز (RBC) و سفید (WBC) و همچنین شاخص‌های گلبولی (MCV، MCH، MCHC) (Bچه تاس‌ماهیان سیبری (*Acipenser baeri*) با میانگین وزنی ($\pm 0.83 \text{ kg}$) مورد مطالعه قرار گرفت. بچه‌ماهیان بعد از یک هفته دوران سازگاری با شرایط آزمایشی به صورت کاملاً تصادفی در بین تانک‌های ۵۰۰ لیتری توزیع شدند. تیمارها شامل گروه شاهد که چهار مرحله در روز تغذیه شد و سه تیمار به ترتیب ۲ روز، ۴ روز و ۸ روز گرسنگی بود. در پایان دوره‌های گرسنگی، از هر یک از تیمارها خون‌گیری به عمل آمد و نمونه‌های خون بلافلصله برای انجام آنالیزهای خونی به آزمایشگاه منتقل شدند. نتایج به دست آمده نشان داد میزان هماتوکریت در گروه شاهد به صورت معنی‌داری ($P < 0.05$) پایین‌تر از تیمار دو روز گرسنگی بود. شاخص MCHC در گروه شاهد به صورت معنی‌داری ($P < 0.05$) بالاتر از تیمار دو روز گرسنگی بود. هیچ تفاوت معنی‌داری ($P > 0.05$) بین هیچ یک از تیمارها با گروه شاهد از نظر میزان هموگلوبین، تعداد گلبول‌های سفید و قرمز، شاخص MCV و MCH مشاهده نشد. تعداد گلبول‌های سفید با طولانی شدن دوره گرسنگی کاهش داشت، اگرچه این کاهش معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان داد که دوره‌های گرسنگی کوتاه‌مدت تاثیرات نامطلوبی بر روی فاکتورهای خونی ندارد. البته با اندازه‌گیری این فاکتورها نمی‌توان به تنهایی وضعیت فیزیولوژیک ماهیان را ارزیابی کرد و پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده سایر فاکتورهای فیزیولوژیک خون نیز مورد بررسی قرار گیرند.

کلمات کلیدی: تاس‌ماهی سیبری، *Acipenser baeri*، محرومیت غذایی، فاکتورهای خونی، شاخص‌های گلبولی

۱. مقدمه

سال ۱۹۶۵ نشان داد که در طول دوره‌ی گرسنگی ۱۴۵ روزه ماهی بوربوت، *Lota lota*، میزان هموگلوبین، هماتوکریت و تعداد گلبول‌های قرمز افزایش یافت.

تاسی‌ماهی سبیری از دهه‌ی ۱۹۴۰ به دلیل انعطاف پذیری بالا نسبت به شرایط محیطی و پرورشی، نرخ رشد بالا، تحمل تراکم بالای ذخیره‌سازی و امکان دستیابی به رسیدگی جنسی در اسارت Ronayi et al., 1989; Ronayi and Peteri, 1990; Williot et al., 1993; Arndt and Ronayi, 1994). این گونه در اواخر اسفند ماه سال ۱۳۸۳ در راستای فراهم نمودن بانک ژنی تمام گونه‌های تاسی‌ماهیان از کشور مجارستان وارد ایران شد. طبیعی است که قبل از هر اقدامی در زمینه‌ی پرورش این گونه و سازگار کردن آن به سامانه‌های پرورشی ایران باید مطالعاتی پایه بر روی رشد، تغذیه و فیزیولوژی آن انجام گیرد.

با توجه به اینکه اطلاعات اندکی در مورد اثرات دوره‌های گرسنگی بر روی ماهیان خاویاری وجود دارد، بنابراین هدف این مطالعه به دست آوردن مقادیر فاکتورهای خونی شامل RBC، WBC، Ht، Hb و شاخص‌های گلبولی و همچنین روند تغییرات آنها در طول دوره‌های گرسنگی مختلف در بچه تاسی‌ماهیان سبیری بود.

۲. مواد و روش‌ها

این تحقیق بر روی بچه تاسی‌ماهیان سبیری (*Acipenser baeri*) با میانگین وزنی (\pm انحراف استاندارد) 19.71 ± 0.83 گرم در سال ۱۳۸۸ انجام شد. بچه ماهیان مورد نیاز در این آزمایش از مرکز تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری شهید بهشتی به بخش تکثیر و پرورش انتستیتو تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری دکتر دادمان منتقل شدند. تعداد ۲۵۰ قطعه بچه تاسی‌ماهی سبیری که قبلاً دوره‌ی سازگاری با غذای کنسانتره را گذرانده بودند به مدت یک هفته در تانک‌های آزمایشی ۵۰۰ لیتری نگهداری شدند. در این مدت بچه ماهیان به وسیله‌ی پلت خشک (۴۴٪ پروٹئین، ۱۸٪ چربی، ۱۸٪ کربوهیدرات، ۱۰٪ خاکستر، ساخته شده توسط بخش غذاسازی انتستیتو تحقیقات ماهیان خاویاری) در چهار مرحله و در ساعت‌های ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۰ تا حد اشتها تغذیه شدند. در طول آزمایش بچه ماهیان در گروه شاهد همانند این دوره، چهار بار در روز تا حد

مهره‌داران در توانایی شان نسبت به تحمل گرسنگی تفاوت دارند. برخی پرندگان و پستانداران کوچک ممکن است تنها یک روز گرسنگی را تحمل کنند (Baggott, 1975; Mosin, 1984; Blem, 1990). در حالی که گزارش شده است برخی مارها و قرباگه‌ها بعد از نزدیک به دو سال گرسنگی زنده می‌مانند (Peiry, 1981; de Vosjoli et al., 1995 Grably and Boetius, 1985).

ماهیان می‌توانند برای دوره‌های طولانی بدون مصرف غذا زنده بمانند و برای تعداد زیادی از گونه‌ها یک دوره‌ی گرسنگی بخشی از چرخه‌ی زندگی طبیعی حیوان را تشکیل می‌دهد. ماههای زمستان، مهاجرت تولید مثلی و یا مراحل قبل از تخریزی همه می‌توانند به صورت طبیعی دوره‌های گرسنگی را موجب شوند. بنابراین گونه‌های زیادی می‌توانند برای ماههای طولانی گرسنگه بمانند و سپس بعد از غذادهی مجدد به طور کامل احیا شوند. لذا این گونه‌ها به خوبی و با استفاده از ذخایر متابولیک‌شان و حتی با استفاده از چربی‌ها و عضلات‌شان این سازگاری را پیدا می‌کنند تا بتوانند دوره‌های محرومیت غذایی را پشت سر بگذارند (Navarro and Gutierrez, 1995).

در آبزی‌پروری نیز ماهیان ممکن است گرسنگی را در طول دوره‌های قبل از صید، دوره‌های حمل و نقل و هم‌چنین در اثر بعضی رژیم‌های غذایی که محرومیت غذایی در آن گنجیده شده، تجربه کنند (Barcellos et al., 2010).

اثرات هماتولوژیک گرسنگی در ماهیان خیلی کم مطالعه شده است و گزارش‌های این مشاهدات نیز ضد و نقیض است. مطالعه بر روی کپور معمولی، *Cyprinus carpio*, توسط Murachi در سال ۱۹۵۹ نشان داده است که گرسنگی ۷ هفته‌ای موجب کاهش میزان هموگلوبین و هماتوکریت می‌شود. Kawatsu در سال ۱۹۶۶ گزارش داد که گلبول‌های سفید ماهی *Salmo girdneri* در طی گرسنگی به طور مداوم کاهش داشتند. Lewander و Larsson در سال ۱۹۷۳ مشاهده کردند که گرسنگی برای مدت ۵ ماه نمی‌تواند تأثیر معنی‌داری بر روی هیچ‌یک از مقادیر هماتوکریت و هموگلوبین در مارماهی اروپایی آب شیرین، *Anguilla anguilla* داشته باشد. از سوی دیگر Smirnova در

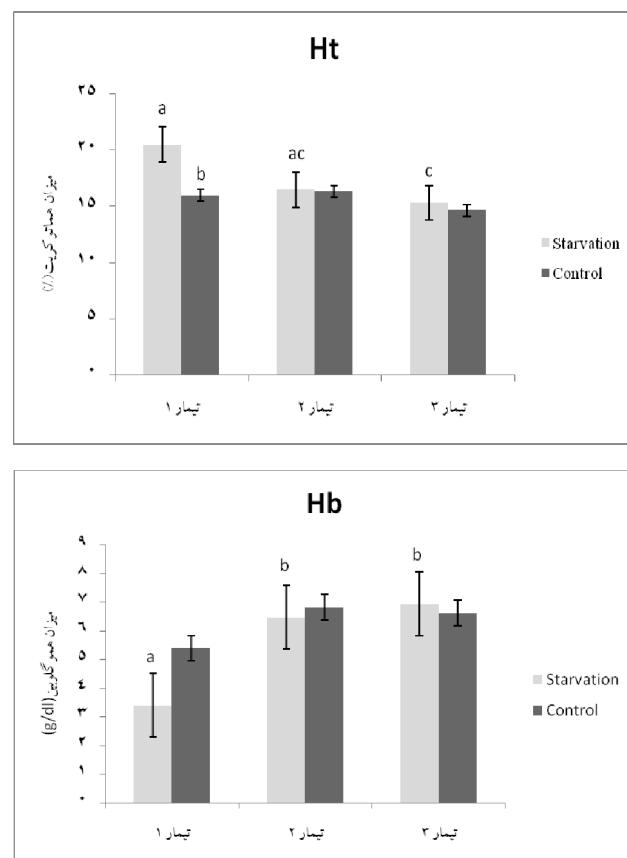
آزمون‌های Post-hoc در مواردی که نتایج ANOVA معنی‌دار بود با استفاده از آزمون‌های Tukey انجام شد.

۳. نتایج

اثرات دوره‌های مختلف گرسنگی بر روی فاکتورهای خونی شامل هموگلوبین، هماتوکریت و تعداد گلbulوهای قرمز و سفید در شکل‌های ۱ تا ۴ و جدول ۱ دیده می‌شود.

۳-۱. هموگلوبین

غاظت هموگلوبین در بین تیمارهای مختلف و گروه شاهد تفاوت معنی‌داری ($P < 0.05$) نشان نداد. اما اختلاف معنی‌دار ($P < 0.05$) بین میزان هموگلوبین در تیمار ۲ روز گرسنگی با تیمارهای ۴ و ۸ روز گرسنگی مشاهده شد (شکل ۱).

* در تمام نمودارها به روابط بین تیمارهای شاهد با یکدیگر که همزمان با سایر تیمارها نمونه‌برداشت شده است پرداخته نشده است.

شکل ۱ و ۲- تغییرات هموگلوبین و هماتوکریت خون بچه تاسی‌ماهیان سبیری در دوره‌های مختلف ۲، ۴ و ۸ روز گرسنگی. (مقادیری که با حروف متفاوت مشخص شده اند دارای اختلاف معنی‌داری هستند ($P < 0.05$)).

اشتها تغذیه شدند. در شروع آزمایش ۱۸۰ قطعه بچه‌ماهی برای ۲۴ ساعت گرسنه ماندند و بین ۱۲ تانک استوانه‌ای از جنس فایرگلاس با ظرفیت ۵۰۰ لیتر که گردش آنها توسط آب رودخانه‌ی سفیدرود با دبی ۵ لیتر در دقیقه جریان تامین می‌شد، منتقل شدند. تعداد ۱۵ قطعه بچه تاسی‌ماهی سبیری در هر کدام از تیمارها شامل: کنترل (بدون گرسنگی)، تیمار ۱ (۲ روز گرسنگی)، تیمار ۲ (۴ روز گرسنگی) و تیمار ۳ (۸ روز گرسنگی) و با سه تکرار در این وان‌ها نگهداری شد. در طول آزمایش دمای آب 17 ± 1 درجه سانتی‌گراد، pH آب $7.8/5$ تا $7.8/7$ و اکسیژن محلول بین $8/5$ تا 9 میلی‌گرم در لیتر در نوسان بود.

بچه‌ماهیان در پایان دوره‌های گرسنگی همزمان با گروه شاهد نمونه‌برداشت شدند. نمونه‌های خونی از سیاهرگ دمی واقع در انتهای بالهی مخرجی و با استفاده از سرنگ ۲۰۰ گرفته شد و به منظور مطالعات خون شناسی به تیوب‌های آگسته به هپارین به آزمایشگاه بخش هماتولوژی انتستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری منتقل گردید و بلا فاصله فاکتورهای خونی شامل مقادیر WBC و RBC به وسیله‌ی لام هموسیترومتر نوبار، هموگلوبین با روش Daisley و Blaxhall (۱۹۸۳) و به وسیله‌ی کیت مخصوص شرکت پارس آزمون و با طول موج ۵۴۰ نانومتر در دستگاه اسپکتوفوتومتر (مدل RA-1000، Technicon، آمریکا) و درصد هماتوکریت با سانتریفیوژ میکروهماتوکریت اندازه‌گیری شد. به کمک نتایج به دست آمده، شاخص‌های گلbul قرمز (MCV، MCH، MCHC) به صورت زیر محاسبه شد :

(Carvalho, 1994)

$$MCV = (Ht/RBC) \times 10$$

(حجم متوسط گلbulهای قرمز بر حسب فمتولیتر)

$$MCH = (Hb/RBC) \times 10$$

(هموگلوبین متوسط گلbulهای قرمز بر حسب پیکوگرم)

$$MCHC = (Hb/Ht) \times 100$$

(غلظت متوسط هموگلوبین گلbulهای قرمز بر حسب %)

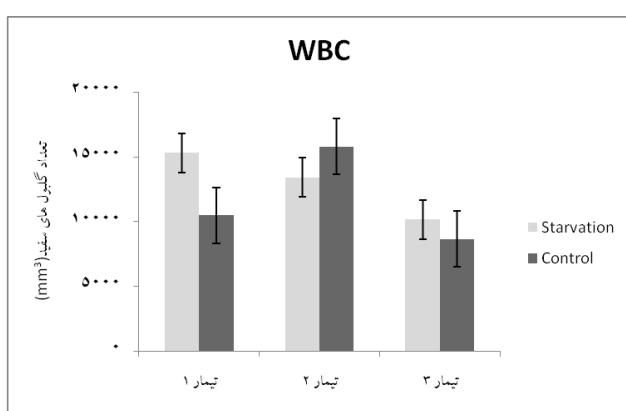
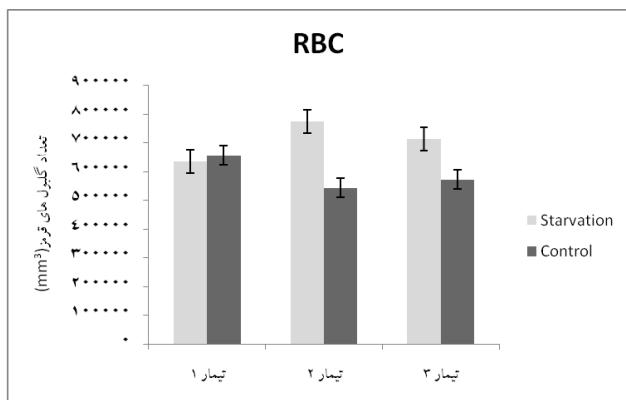
تجزیه و تحلیل‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS (version 15.1) تحت سیستم عامل Windows XP انجام شد.

تفاوت‌های احتمالی بین تیمارها با استفاده از آنالیز واریانس یک‌طرفه (ANOVA) انجام شد و برای تعیین برابری واریانس‌ها (به عنوان پیش‌شرط ANOVA) از آزمون لیون استفاده شد. سطح معنی‌دار $P = 0.05$ در همه‌ی آزمون‌های آماری در نظر گرفته شد.

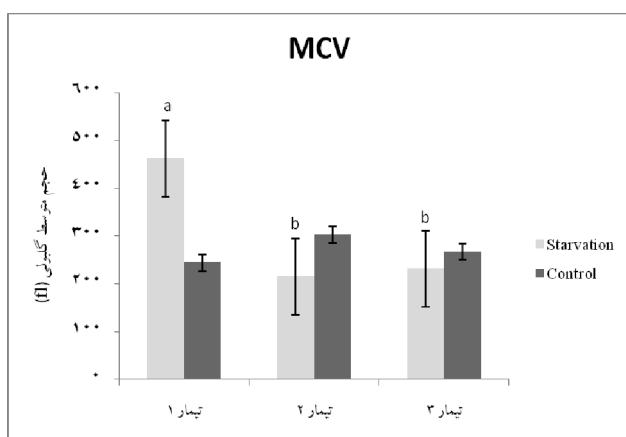
گلوبولی (MCV)، هموگلوبین متوسط گلوبولی (MCH) و غلظت متوسط هموگلوبین گلوبولی (MCHC) در شکل‌های ۵ تا ۷ و جدول ۱ آمده است. تنها شاخص MCHC در طول دوره‌های گرسنگی اختلاف معنی‌داری ($P<0.05$) را بین گروه شاهد و تیمار ۱ نشان داد و در سایر شاخص‌های اختلاف معنی‌داری ($P>0.05$) بین تیمارها و گروه شاهد مشاهده نشد.

همچنین یک روند افزایشی از نظر میزان هموگلوبین در طول آزمایش بین تیمارهای آزمایشی وجود داشت، به‌طوری که بیشترین میزان هموگلوبین در تیمار ۳ ($6/94\pm0/43$) و کمترین میزان آن در تیمار ۱ ($3/41\pm0/21$) مشاهده شد.

۲-۳. هماتوکریت

شکل ۳ و ۴ - تغییرات تعداد گلوبول‌های قرمز و سفید خون بچه تاس ماہیان سیبری در دوره‌های مختلف ۴، ۶ و ۸ روز گرسنگی - اختلاف معنی‌داری در بین هیچ یک از تیمارها مشاهده نشده است ($P>0.05$).

درصد هماتوکریت در پایان آزمایش اختلاف معنی‌داری ($P<0.05$) را بین گروه شاهد و تیمار ۲ روز گرسنگی نشان داد (شکل ۲). همان‌طور که شکل ۲ نشان می‌دهد اختلاف معنی‌داری ($P>0.05$) بین دو تیمار دیگر با گروه شاهد مشاهده نشد. اما مقایسه‌ی تیمارها با یکدیگر حکایت از اختلاف معنی‌داری ($P<0.05$) بین تیمار ۱ و تیمار ۳ نیز داشت. به علاوه، یک روند کاهشی در طول آزمایش مشاهده شد؛ به صورتی که در پایان دوره‌های گرسنگی درصد هماتوکریت بچه تاس ماہیان سیبری کاهش نشان داد و در تیمار ۳ به کمترین درصد (۱۵/۳۳ \pm ۰/۹۸) رسید.

۳-۳. تعداد گلوبول‌های سفید و قرمز

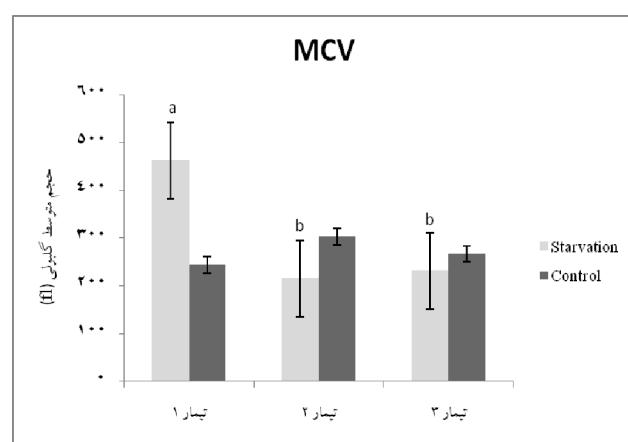
نتایج مربوط به تاثیر زمان‌های مختلف گرسنگی بر روی تعداد گلوبول‌های قرمز و سفید در شکل‌های ۳ و ۴ ارائه شده است. تغییرات تعداد گلوبول‌های قرمز و سفید در ارتباط با گرسنگی، اختلاف معنی‌داری ($P<0.05$) را در پایان آزمایش نشان نداد. به صورتی که از نظر تعداد گلوبول‌های قرمز در دوره‌های مختلف گرسنگی، تفاوت معنی‌داری ($P>0.05$) بین تیمارها با گروه شاهد مشاهده نشد. تعداد گلوبول‌های قرمز از نظر عددی نیز یک روند نامنظم را در طول آزمایش نشان دادند. تعداد گلوبول‌های سفید نیز در دوره‌های مختلف گرسنگی اختلاف معنی‌داری ($P>0.05$) بین گروه شاهد و تیمارها نشان نداد. اما برخلاف گلوبول‌های قرمز، گلوبول‌های سفید از نظر عددی یک روند منظم کاهشی را در طول آزمایش نشان دادند. بیشترین تعداد گلوبول‌های سفید مربوط به تیمار ۱ و معادل $۱۵۳۳/۳۳$ و کمترین تعداد آنها به تیمار ۳ و معادل $۱۰۱۶/۶۷$ مربوط بود.

۴-۳. شاخص‌های گلوبول قرمز

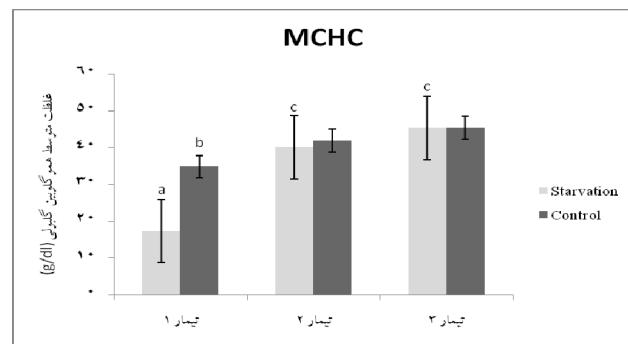
نتایج مربوط به شاخص‌های گلوبول قرمز شامل حجم متوسط

آمده از این تحقیق گزارش کرده‌اند. برای مثال Larsson و Lewander در سال ۱۹۷۳ در مطالعه بر روی مارماهی اروپایی نشان دادند که گرسنگی بر روی میزان هماتوکریت و هموگلوبین تاثیر نمی‌گذارد. علاوه بر این Kamara در سال ۱۹۶۶ عنوان کرد میزان هماتوکریت ماهی کاد بعد از ۳۰ روز گرسنگی افزایش نشان داد. مرشدی و همکاران در سال ۱۳۸۹ با اعمال دوره‌های گرسنگی کوتاه‌مدت (۲، ۴ و ۸ روز گرسنگی) بر روی بچه‌فیل‌ماهیان افزایش در میزان هماتوکریت را گزارش کردند. Johansson-Sjöbeck و همکاران نیز در سال ۱۹۷۴ با تحقیق بر روی مارماهی و در فاصله‌ی ۱۱ تا ۴۷ روز گرسنگی چنین نتیجه‌ای را گزارش کردند. با توجه به اینکه در مطالعه‌ی حاضر تغییرات زیادی در تعداد گلbulول‌های قرمز وجود نداشت و نیز این مسئله که حجم متوسط گلbulول‌های قرمز (MCV) در طول دوره گرسنگی به صورت معنی‌داری کاهش داشته است (جدول ۱)، به نظر می‌رسد احتمالاً روند کاهشی مشاهده شده در میزان هماتوکریت در طول آزمایش به واسطه‌ی کاهش حجم گلbulول‌های قرمز باشد.

از جمله عوامل موثر بر تعداد گلbulول‌های سفید می‌توان به بیماری‌ها، التهاب، استرس، دما، وضعیت تغذیه‌ای (Bullis, 1993)، سن و جنس (کامگار و همکاران, ۱۳۷۸) اشاره کرد. در مطالعه‌ی حاضر تعداد گلbulول‌های سفید با طولانی‌تر شدن دوره‌ی گرسنگی روند کاهشی را نشان می‌دهند، هرچند که این کاهش معنی‌دار نیست. Johansson-Sjöbeck و همکاران در سال ۱۹۷۴ و Smirnov در سال ۱۹۶۵ با تحقیق بر روی مارماهی اروپایی و ماهی Burbot به این نتیجه رسیدند که در طول دوره‌های گرسنگی، تعداد گلbulول‌های سفید به طور مدام کاهش می‌یابد. مرشدی و همکاران در سال ۱۳۸۹ گزارش کردند که دوره‌های گرسنگی کوتاه‌مدت باعث کاهش تعداد گلbulول‌های سفید بچه‌فیل‌ماهیان می‌شود. Johansson-Sjöbeck در سال ۱۹۷۴ و Smirnov در سال ۱۹۶۵ عنوان کردند که این کاهش در تعداد گلbulول‌های سفید ممکن است از ظرفیت آسیب دیده‌ی سامانه‌ی دفاعی بدن در طول دوره‌های گرسنگی ناشی شود. بنابراین در مطالعه‌ی حاضر با توجه به معنی‌دار نبودن اختلاف بین تیماره‌ها، می‌توان نتیجه گرفت که دوره‌های گرسنگی کوتاه‌مدت احتمالاً نتوانسته است سطح اینمی بدن را پایین بیاورد و مقاومت ماهی را در طی گرسنگی در برابر بیماری کاهش دهد. در مطالعه‌ی حاضر تعداد گلbulول‌های قرمز بین گروه شاهد و

شکل ۵ و ۶ - تغییرات حجم متوسط گلbulولی و هموگلوبین متوسط گلbulول‌های قرمز خون بچه تاس‌ماهیان سبیری در دوره‌های مختلف ۲، ۴ و ۸ روز گرسنگی - مقادیری که با حروف متفاوت مشخص شده‌اند دارای اختلاف معنی‌دار هستند ($P < 0.05$).

شکل ۷ - تغییرات غلظت متوسط هموگلوبین گلbulول‌های قرمز خون بچه تاس‌ماهیان سبیری در دوره‌های مختلف ۲، ۴ و ۸ روز گرسنگی - مقادیری که با حروف متفاوت مشخص شده‌اند دارای اختلاف معنی‌دار هستند ($P < 0.05$).

۴. بحث

طبق مطالعات صورت گرفته چندین عامل می‌تواند در طول دوره‌ی استرس بر روی میزان هماتوکریت تاثیرگذار باشد. این موارد شامل تغییر حجم پلاسمما، تغییر شکل گلbulول‌های قرمز و کاهش یا افزایش تولید گلbulول‌های قرمز از بافت‌های خونساز بیان می‌شود (Witters et al., 1990; Pearson and Stevens, 1991) در مطالعه‌ی حاضر نتایج نشان می‌دهد که میزان هماتوکریت با طولانی‌تر شدن دوره‌ی گرسنگی کاهش می‌یابد. نتایج مطالعه‌ی حاضر با نتایج به دست آمده توسط Murachi در سال ۱۹۵۹ و Kawatsu در سال ۱۹۶۶ هم خوانی دارد. آنها گزارش کردند که گرسنگی باعث کاهش میزان هماتوکریت و محتوی هموگلوبین می‌شود. البته بعضی مطالعات نیز نتایج متناقضی با نتایج به دست

(Navarro and Gutierrez, 1995) این موضوع احتمالاً تفاوت در گزارش‌های مربوط به اثرات هماتولوژیک گرسنگی در ماهیان و تناقض به وجود آمده در تحقیق حاضر با پرخی تحقیقات صورت گرفته را توجیه می‌کند.

نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان می‌دهد که غاظت هموگلوبین در طول دوره‌های گرسنگی به همراه شاخص‌های MCH و MCHC که بیانگر مقادیر هموگلوبین یک سلول هستند، روندی افزایشی را در طول آزمایش نشان دادند. مطالعات صورت گرفته بیانگر این است که افزایش غلظت هموگلوبین می‌تواند به دلیل کاهش حجم پلاسمای آزاد شدن تعداد بیشتر گلوبول‌های قرمز از بافت‌های خونساز باشد (Pearson and Stevens, 1991). با توجه به اینکه در مطالعه‌ی حاضر تغییرات زیادی در تعداد گلوبول‌های قرمز وجود ندارد، به‌نظر می‌رسد احتمالاً روند افزایشی مشاهده شده در میزان هموگلوبین در طول آزمایش به واسطه‌ی کاهش حجم پلاسمای آزاد است. همچنین وقتی متابولیت‌های موجود در خون مثل گلوکز، چربی (Hung, 1997) و یون‌ها (Dave, 1975) در اثر گرسنگی کاهش می‌یابند، فشار اسمزی خون کاهش یافته و مقدار زیادی آب از خون خارج می‌گردد و در نتیجه خون غلیظتر می‌شود. این امر باعث افزایش غلظت هموگلوبین خون می‌شود.

هیچ یک از تیمارها اختلاف معنی‌داری نداشت و طولانی‌تر شدن دوره‌ی گرسنگی نیز نوسانات زیادی را در تعداد گلوبول‌های قرمز به وجود نیاورد؛ به صورتی که تعداد گلوبول‌های قرمز در طول مدت آزمایش، روند یکنواختی با کمترین تغییرات را نشان داد (شکل ۳). نتایج مطالعه‌ی حاضر در تضاد با نتایج دیگر تحقیقات صورت گرفته است. زیرا تعداد گلوبول‌های قرمز می‌تواند تاثیرات معنی‌داری ($P < 0.05$) بر توازن کل انرژی بدن داشته باشد. لذا هنگامی که ماهی فعالیت کمتری دارد، شمار زیادی از گلوبول‌های قرمز مورد نیاز نیستند و تعداد آن‌ها رو به کاهش می‌گذارد (ستاری، ۱۳۸۱). هم‌چنین به دلیل کاهش تغذیه، درجه حرارت و به‌طور کلی کاهش متابولیسم بدن ممکن است کاهش حجم سلولی و افزایش غلظت پلاسمای مشاهده می‌شود (یوسفی، ۱۳۸۶). این تناقض ممکن است به خاطر این باشد که طول دوره‌های گرسنگی در این آزمایش کوتاه در نظر گرفته شد. بنابراین احتمالاً این مدت کوتاه نتوانسته است کاهش متابولیسم را در بچه‌ماهیان موجب شود و بچه‌ماهیان به‌نحوی خود را این گرسنگی سازگار کرده‌اند. اثرات گرسنگی‌های آزمایشی تنها به فاکتورهای داخلی و خارجی وابسته است. بنابراین انتخاب فصل، دما، دوره‌ی نوری و سن ماهی می‌تواند در نتایج آزمایشات تاثیرات اساسی بگذارد.

جدول ۱- مقادیر فاکتورهای خونی و شاخص‌های گلوبول قرمز بچه تاس‌ماهیان سبیری در تیمارهای مختلف آزمایشی

پارامترها تیمارها	Hb (g/dl)	Ht (%)	RBC (number/mm ³)	WBC (number/mm ³)	MCV (fl)	MCH (pg)	MCHC (%)
شاهد	۵/۳۹±۰/۳۱	a۱۶/۰۰±۱/۳۱	۱۰۰۰/۰۰±۹۴۸/۶۸	۶۵۶۶۶/۷±۱۲۸۲۳/۵۹	۲۴۴/۸۸±۲۲/۷۵	۸۱/۹۳±۳/۳۹	۳۴/۸۶±۳/۱۷
تیمار۱	a۳/۴۱±۰/۲۱	b۲۰/۱۶±۱/۲۴	۱۵۳۳/۲۳±۲۴۶۸/۶۹	۶۳۵۰.../-±۱۱۳۸۹/۷	a۴۶۲/۴۸±۲۳۲/۶۳	۵۶/۵۷±۱۸/۲۸	b۱۷/۴۰±۱/۹۳
شاهد	۶/۸۲±۰/۰۸	۱۶/۳۳±۰/۲۱	۱۵۸۳۷/۳۲±۱۷۲۵/۶۲	۵۴۳۳۳/۲±۲۰۷۶۲/۲۲	۳۰۳/۶۸±۱۶/۱۸	۱۲۳/۴۶±۳/۷۷	۴۱/۸۹±۱/۰۰
تیمار۲	b۶/۴۸±۰/۴۶	ac۱۶/۵±۰/۷۱	۱۴۹۲۸/۳۳±۱۵۴۲/۴۴	۷۷۵.../-۰۴۱۸۵۷/۹۲	b۲۱۵/۸۳±۱۴/۷۹	ab۸/۴۵±۷/۱۱	c۴۰/۵۴±۴/۳۱
شاهد	۶/۶۴±۰/۰۳	۱۶/۵۶±۰/۴۲	۸۶۶۶/۶۶±۱۶۵۶/۶۳	۵۷۳۳۳/۳±۴۲۲۱/۱۲	۲۶۷/۰۸۴±۳۰/۵۵	۱۱۹/۰۱۹±۰/۴۴	۴۵/۷۶±۱/۴۱
تیمار۳	b۶/۹۴±۰/۴۳	c۱۵/۳۳±۰/۹۸	۱۰۱۶۶/۶۷±۱۶۳۶/۹۳	۷۱۳۳۳/۲±۹۱۳۴۷/۹۳	b۲۳۱/۸۲±۳۰/۵۴	b۱۰/۵۹±۱۴/۷۱	c۴۵/۳۳±۰/۲۶

مقادیری که در هر ستون با حروف متفاوت مشخص شده‌اند دارای اختلاف معنی‌دار هستند. (Mean± S.E) ($P < 0.05$)
*در جدول به روابط بین تیمارهای شاهد با یکدیگر که همزمان با سایر تیمارها نمونه‌برداری شده است پرداخته نشده است.

هم‌چنین توجه به این نکته که در جریان پرخی بیماری‌های عفونی ماهیان و آلدگی‌های محیطی تغذیه باید متوقف شود. لذا در اختیار داشتن دامنه‌ی تغییرات پارامترهای خونی در طی دوره‌های گرسنگی کوتاه مدت می‌تواند تاثیر بسزایی در تشخیص بیماری‌ها و کنترل آن‌ها داشته باشد. اما با اندازه‌گیری این فاکتورها نمی‌توان به تنها یک وضعیت فیزیولوژیک ماهیان را ارزیابی کرد و پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده سایر فاکتورهای

با توجه به نتایج حاصل از تحقیق حاضر، دوره‌های ۲، ۴ و ۸ روز گرسنگی تاثیرات نامطلوبی بر روی فاکتورهای خونی نداشته است و بیشتر فاکتورهای خونی در تیمارهای آزمایشی با گروه شاهد مشابه بودند. به عبارتی می‌توان گفت تاس‌ماهی سبیری توانسته است با دوره‌های گرسنگی کوتاه مدت سازش پیدا کند. با توجه به اهمیت حمل و نقل ماهیان در سامانه‌های آبری‌پروری و اینکه ماهیان در تمام طول مدت حمل و نقل باید گرسنه بمانند و

فیزیولوژیک خون نیز مورد بررسی قرار گیرد.

- willow warbler, *Phylloscopus trochilus*. *J. Zool.* 175: 299–314.
- Barcellos, L. J. G.; Marquez, A.; Trapp, M.; Quevedo, R.M. and Ferreira, D. 2010. The effects of fasting on cortisol, blood glucose and liver and muscle glycogen in adult jundi'a *Rhamdia quelen*. *Aquacult.* 300: 231–236.
- Blaxhall, P.C. and Daisley, K.W. 1983. Routine hematological methods for use with fish blood. *Fish Biology*. 5: 771–781.
- Blem, C.R. 1990. Avian energy storage. In: Power, D.M. (Ed.), *Current Ornithology*. Plenum Press, New York. 7: 59–113.
- Boetius, I. and Boetius, J. 1985. Lipid and protein content in *Anguilla anguilla* during growth and starvation. *Dana* 4: 1–17.
- Bullis, R.A. 1993. Clinical pathology of temperate fresh water and estuarine fish. In: *Fish Medicine*. (Ed.) Stoskopf. 232–239.
- Carvalho, W.F. 1994. *Técnicas médicas de hematologia e imunohematologia*. Coopmed Editora. Belo Horizonte.
- Dave, G.; Johansson-Sjöbeck, M-L.; Larsson, A.; Lewander, K. and Lidman, U. 1975. Metabolic and hematological effects of starvation in the European eel, *Anguilla anguilla* L.—I. Carbohydrate, lipid protein and inorganic ion metabolism. *Comp. Biochem. Physiol.* 52A: 423–430.
- de Vosjoli, P.; Klingenberg, R.; Barker, T. and Barker, D. 1995. *The Ball Python Manual*. Advanced Vivarium Systems, Inc. Santee. CA.
- Graby, S. and Peiry, Y. 1981. Weight and tissue changes in long term starved frogs, *Rana esculenta*. *Comp. Biochem. Physiol.* 69: 683–688.
- Hung, S.S.O.; Liu, W.L.H.; Storebakken, T. and Cui, Y. 1997. Effect of starvation on some morphological and biochemical parameters in white sturgeon, *Acipenser transmontanus*. *Aquacult.* 151: 357–363.

۵. تقدیر و تشکر

این مقاله نتیجه‌ی انجام یک طرح پژوهشی است که حاصل همکاری دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر و انتستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری دکتر دادمان است. لذا نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه خرمشهر و همچنین از همکاری‌های ریاست انتستیتو (جناب آقای دکتر پورکاظمی) نهایت تشکر و قدردانی را داشته باشند. همچنین از جناب آقای مهندس کاظمی رئیس بخش بیوشیمی انتستیتو و جناب آقای مهندس پوردهقانی و مهندس جلیل پور برای همکاری در مراحل عملی، آزمایشگاهی و آماری صمیمانه تشکر می‌کنیم.

منابع

- ستاری، م. ۱۳۸۱. ماهی‌شناسی (۱) تشریح و فیزیولوژی. انتشارات نقش مهر با همکاری دانشگاه گیلان. ۶۵۹ صفحه.
- کامگار، م؛ حبیبی، ف؛ لطفی‌نژاد، ح؛ سعیدی، ع. ا؛ پورغلام، ر. و یوسفیان، م. ۱۳۷۸. مقایسه تعداد گلبول‌های سفید خون و شمارش افتراقی آنها در ماهیان خاویاری قره برون و دراکول. *مجله پژوهش و سازندگی*. شماره ۴۴. صفحات ۱۳۱–۱۳۳.
- مرشدی، و؛ عشوری، ق؛ کوچنین، پ؛ بهمنی، م؛ یاوری، و؛ پوردهقانی، م و یزدانی، م. ع. ۱۳۸۹. اثرات دوره‌های گرسنگی کوتاه مدت بر روی برخی فاکتورهای خونی در بچه فیل ماهیان پرورشی (*Huso huso*). همایش اکولوژی دریایی خزر ۱۱–۹ خرداد. ساری. ایران. صفحه ۵۱.
- یوسفی، ا. ۱۳۸۶. تعیین ارتباط برخی شاخص‌های خونی و اسمزی در روند تکامل جنسی ماهی ازون برون پرورشی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاھیجان. ۷۶ صفحه.
- Arndt, G. and Mieske, C. 1994. Further investigations on rearing and culturing of sturgeon and sturgeon hybrids. *Jahresh. Fisch Umwelt Mecklenbg Vorpommern*. 94: 42–59.
- Baggott, G.K. 1975. Moult, flightmuscle “hypertrophy” and premigratory lipid deposition of the juvenile

- reservoir in rainbow trout, *Onchorynchus mykiss*. Fish Physiol. Biochem. 9: 39–50.
- Ronayi , A. and Peteri, A. 1990. Comparison of growth rate of Sterlet, *Acipenser ruthenus* L., and hybrid of Sterlet x Lena river 'sturgeon, *Acipenser ruthenus* L. × *Acipenser baeri stenorhynchus* Nikolsky. Aquaculture Hung. VI: 185-192.
- Ronayi, A.; Ruttkay, A. and Varadi, L. 1989. Growth of Siberian sturgeon, *Acipenser baeri*, and that of its both hybrids with Sterlet, *Acipenser ruthenus*, in recycling system. Acts du Premier Colloquy International Sur Le sturgeon, Bordeaux. CEMAGREF. 423-427.
- Smirnov, L.J. 1965. Blood indices of the burbot during prolonged total fasting and subsequent feeding. Dokl. Acad. Sci. U.S.S.R. Biol. Sci. Sect. (English translation) 160: 107-109.
- Williot, P.; Bronzi, P. And Arlati, G. 1993. A very brief survey of status and prospects of freshwater sturgeon farming in Europe (EEC). In: Kestemont, P., Billard, R. (eds.), Aquaculture of freshwater species (except salmonids), Europe aquaculture society. 20: 32–36.
- Witters, H.E.; Van Puymbroeck, S.; Van Den Sande, I. and Vanderborgh, O.L.J. 1990. Haematological disturbances and osmotic shifts in rainbow trout, *Onchorynchus mykiss* _Walbaum. under acid and aluminium exposure. J. Comp. Physiol. B. 160: 563–571.
- Johansson-Sjöbeck, M-L.; Dave, J.; Larsson, A.; Lewander, K. and Lidman, U. 1974. Metabolic and hematological effects of starvation in the European eel, *Anguilla anguilla*.--II. Hematology. Comp. Biochem. Physiol. 52A: 431- 434.
- Kamara, S.K. 1966. Effect of starvation and refeeding on some liver and blood constituents of Atlantic cod (*Gadus morhua* L.).J. Fish. Res. Bd Can. 27(7): 975-982.
- Kawatsu, H. 1966. Studies on the anemia of fish--I. Anemia of rainbow trout caused by starvation. Bull. Freshwater Fish. Res. Lab. Tokyo. 15: 167-173.
- Larsson, A. and Lewander, K. 1973. Metabolic effects of starvation in the eel, *Anguilla anguilla* L. Comp. Biochem. Physiol. 44A: 367-374.
- Mosin, A.F. 1984. On the energy fuel in voles during their starvation. Comp. Biochem. Physiol. 77: 563–565.
- Murachi, S. 1959. Hemoglobin content, erythrocyte sedimentation rate and haematocrit of the blood in the young of the carp (*Cyprinus carpio*). J. Fac. Fish. Anita. Hush. Hiroshima Univ. 2: 241-247.
- Navarro, I. and Gutierrez, I. 1995. Fasting and starvation. In: Hochachka, P.W., Mommsen, T.P.(Eds.). Biochemistry and molecular biology of fishes. Elsevier, New York. pp. 4: 393–434.
- Pearson, M.P. and Stevens, E.D. 1991. Size and hematological impact of the splenic erythrocyte